

Quatre anys plens d'embolics

La precipitada marxa d'Alsina i el debat sobre Montilivi i la relació amb el Llagostera, els enèsims capítols polèmics

El president Francesc Rebled, durant un partit de la passada lliga al a llotja de Montilivi.

EMBOLICA QUE FA FORTRecordar un estiu tranquil a Montilivi és un exercici ben complicat de completar amb èxit. És gairebé impossible. Des que ara fa tot just quatre anys Josep Delgado es va fer càrrec del control del club que no hi ha pretemporada calmada a Girona. Durant aquest temps s'han viscut canvis a les banquetes, als despatxos i al Consell; s'ha intentat vendre l'entitat i també ha transcendit l'estranya relació amb el Llagostera.

GIRONA | CARLES ROSELL

Algú recorda un estiu tranquil a Montilivi? O una temporada estable? Qui és capaç de fer memòria i parlar d'una etapa calmada i sense embolics a Girona? És impossible. No s'ho repensin massa, no hi ha res a fer. La inestabilitat i la polèmica han estat a l'ordre del dia durant un bon grapat d'anys. De manera intermitent, és cert, però mai ha desaparegut del tot. Quan queden ben pocs dies per al quart aniversari de l'aterratge de Josep Delgado al màxim accionat del club, Montilivi viu una nova sacsejada. Una més. I així en porta moltes; tantes, que ja pràcticament ni se'n recorda el número. La sorprenent i precipitada marxa d'Oriol Alsina, les relacions amb el Llagostera, la recent denúncia de Joaquim Boadas i el debat sobre l'ús de Montilivi han estat els capítols més recents. I segurament no són pas els últims.

El 21 de juliol farà quatre anys justos que Delgado va prendre el control del club. Quatre anys en els que a Girona s'hi ha vist de tot. Salvacions in extremis, inestabilitat esportiva i als despatxos, abonats enfurismats per les incomptables invitacions que es repartien; però també un curs de somni, amb una promoció d'ascens a Primera que es va escapar en l'últim moment. Montilivi s'ha convertit en una veritable muntanya russa no apte per a cardíacs. Quan sembla que la pau ha de convertir tot plegat en un oasi, la bomba de torn esclata i ho engega tot a rodar. L'ERO del 2011, el concurs de creditors de l'any següent, els dos intents de venda i els constants relleus al Consell, la banqueta i els despatxos, en són clars exemples.

Amb l'heroica salvació del primer equip, juntament amb la presentació del projecte de present i futur que Oriol Alsina, Gerard Escoda i Jordi Mir havien presentat sobre la primera plantilla i la base, semblava que la calma s'apoderaria del club. Ho semblava. S'intuïa un any d'aquells que podien fer patxoca, sobretot perquè el Llagostera havia ascendit també a Segona A i tots dos clubs, obertament, s'havien enviat floretes dia rere dia. Tot, però, es va torçarr de cop. Una vegada més, la polèmica s'ha apoderat de l'actualitat blanc-i-vermella; un nou remolí, l'enèsim dels darrers anys.

Tot va començar ara fa una setmana, quan Oriol Alsina va comunicar la seva marxa. Era el cinquè director esportiu o secretari tècnic que deixava el club en els darrers quatre anys. El seu adéu s'unia als dels cinc consellers que marxaven per desavinences: Joan Mestre (divendres s'anunciava que serà nou directiu del Llagostera), Joan Sagué, Ignasi Lleal, Carlos Lugo i Joaquim Boadas. Els tres primers havien arribat de la mà de Francesc Rebled; els dos següents portaven més temps al càrrec. No ha estat l'únic rebombori que ha esquitxat al club, que ha vist com les seves relacions amb el Llagostera han passat d'idíl·liques a tenses. El motiu: haver acceptat compartir Montilivi i haver desfet aquesta entesa en només una setmana. Però encara hi ha més; enmig de tot plegat, l'expresident Joaquim Boadas denunciava "insults i amenaces" de l'actual mandatari, Francesc Rebled. Embolica que fa fort.

Amb tot plegat, el primer equip, que va salvar-se en l'últim moment i de maner agònica, però que encetarà la seva setena temporada consecutiva a la Segona Divisió A, està a mig fer. Quique Cárcel, el nou director esportiu, té una feïnada de por. No només ha de construir una plantilla mig desmembrada, sinó que ha de reconduir la situació de Juanlu Hens, David Garcia i Jandro Castro, tres futbolistes amb contracte en vigor a qui el club ha comunicat que s'han de buscar destí en tenir uns sous massa elevats. Més llenya al foc.

Delgado, el mes de juliol del 2010, va salvar el Girona d'una possible desaparició o, com a mínim, d'un futur incert. La seva injecció econòmica va permetre rellotjar el club i mantenir-lo amb vida. Quatre anys després, però, a Montilivi s'hi ha viscut de tot; la polèmica ha estat a l'ordre del dia i sembla que la calma prefereix passar-hi de llarg. Ja tenia raó Francesc Rebled, fa només uns dies, quan va afirmar que "aquest club ha de canviar moltes coses. La nostra imatge no és la més indicada".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2014/07/06/quatre-anys-plens-dembolics/677391.html?utm_source=rss